

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

Ίδρυτής και Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
Εκδότης και Διαχειριστής: ΧΡ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ & ΣΙΑ

Ταχυτικοί συντάκτες: ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ, Γ. ΦΤΕΡΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Όσα γράμματα ενδιαφέρουν τη Διαχείριση πρέπει να διευθύνονται:

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗ & Σία Σοφοκλέους 3, ΠΕΡΙΣΣΑ

ΣΥΝΑΡΟΜΕΣ: Για την Ελλάδα	δρ. 25	το χρόνο.
	» 13	το εξάμηνο.
	» 7	το τρίμηνο.
Για την Αγγλία και Αίγυπτο	£ 1	το χρόνο
	£ 0,10	το εξάμηνο
Για την Αμερική	\$ 5	το χρόνο
	\$ 3	το εξάμηνο

Και για τα άλλα μέρη ανάλογα

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΣΤΟΝ καθυστερημένο αυτόν τόπο, όπου η μεγαλύτερη φιλοδοξία των αντρών είναι να γίνουν άλογα για να σύρουν τις άμαξες των ισχυρών, ή γυναίκα υστερούσε ως τότε τρομαχτικά σε πρόοδο. Αφού τα είχε αποκτήσει όλα, το κράτος επέβη πώς και της έλειπε ακόμα για να συμπληρωθεί ο πολιτισμός της. Η ψήφο. Και βέβαια σώνει και καλά να της την δώσει την ώρα που αυτή ξένοιαστα ρουφάει το παγωτό της στο Γιαννάκη, ή δουλεύει στη φάμπρικα, ή κόβει ξύλα στο λόγγο. Έτσι ένα πρωί θα ξυπνήσουνε και οι γυναίκες μας και θα μάθουνε πως αποκτήσανε κείνο που οι άντρες χόσανε ποτάμια αίμα για να το αποκτήσουνε. Δεν είμαστε ενάντιοι στην ιδέα της κοινωνικής και πολιτικής χειραφέτησης της γυναίκας. Να χειραφετηθεί ή γυναίκα και να εξισωθεί με τον άντρα, αφού τίποτα δε δικαιολογεί τη σημερινή διαφορά των δικαιωμάτων που είναι αποτέλεσμα ωρισμένου τρόπου ανατροφής και εκπαίδευσης, δίχως να στηρίζεται σε άλλους βαθύτερους ψυχικούς ή φυσιολογικούς όρους. Ούτε και είναι απαραίτητο να μορσωθεί πρώτα ή γυναίκα κ' ύστερα ναποκτήσει ψήφο. Πρώτο γιατί και οι άντρες που έχουνε αυτό το δικαίωμα, δεν είναι περισσότερο μορφωμένοι, και δεύτερο γιατί ο καλύτερος τρόπος της μόρφωσης είναι ή εκπαίδευση και τα μαθήματα που βγαίνουνε ίσια από την πείρα της ζωής. Έπειτα δε μη νομίζουμε πως ή ορθή χρήση της ψήφου είναι αποτέλεσμα μόρφωσης πνευματικής. Είναι γνωστό πως οι πιο μορφωμένοι είναι και οι πιο διαφθαρμένοι, αφού ή σημερινή εκπαίδευση σοφία μόνο παρέχει και όχι ήθικη χαρακτήρα, που είναι ποῶτα αδύνατο για τη σημερινή αστική κοινωνία. Το ζήτημα είναι άλλο. Το ζήτημα είναι πως και με την ψήφο, ή θέση της γυναίκας δε θα καλυτερεύει, όπως δε θα καλυτερεύει και του άντρα. Τι κέρδισε ο άντρας με την ψήφο; Οι πολιτικές ελευθερίες δια δε συνοδεύονται και από την οικονομική ανεξαρτησία, δεν έχουνε καμιά σημασία. Ο

σλάβος οικονομικά δεν μπορεί να διαθέσει την ψήφο του σωστά παρά όπως θα του επιβάλει ο αφέντης του. Άς λευτερωθεί το άτομο από τα δεσμά της σημερινής κεφαλαιοκρατίας, δε γίνει πραγματικά ελεύθερος να διαθέτει όπως θέλει την τύχη του, και τότε θαποκτήσει πραγματική σημασία και το δικαίωμα της ψήφου. Άλλιως και το δικαίωμα αυτό θα παραμείνει μόνο σε στάχτη στα μάτια, σαν ένα είδος γλυκού ναρκωτικού, κάτι σε χοντρή πολιτική δημοκρατία του αστικού κράτους στη ράχη του απλοϊκού λαού.

ΟΛΕΣ αυτές οι πλατωνικές διαμαρτυρίες των λεγόμενων δημοκρατιστών, για να μη μπει στο Σύνταγμα το άρθρο για τη γλώσσα που προτείνουνε οι καθαρευουσιάνοι, δεν έχουνε καμιά άλλη σημασία, παρά μόνο την επίδειξη μιάς εύκολης προοδευτικότητας. Όλοι αυτοί που υπογράφουνε για δημοκρατίες και υποβάλλουνε ψηφίσματα και εξορκισμούς στην Κυβέρνηση, καθαρευουσιάνοι είναι κι αυτοί, ποιός λιγότερο, ποιός περισσότερο, κ' ή καθαρεύουσά τους μόνο κατά το βαθμό και το ποσό διαφέρει από την καθαρεύουσα των κ. κ. Λεβιδάρου και Μητσόπουλου. Οι άνθρωποι αυτοί ουσιαστικά δε βρίσκονται πουθενά, κι ούτε πιστεύουνε ειλικρινά τίποτα. Κ' έπρεπε ή κυβέρνηση να έχει την έξυπνάδα, αν ήθελε να τους αποστομάσει και να τους αποπλίνει μιά για πάντα, να τους δηλώσει πως αποδέχεται τη γνώμη τους και τους καλεί να της υποβάλλουνε ένα γλωσσικό υπόδειγμα τύπου δικού των για να διατυπώσει τα άρθρα της γλώσσας σύμφωνα προς αυτό. Τότε θα βλέπατε ή περιφνημ ένωση των δημοκρατιστών να διασπασθεί άμεσα ως και ο καθένας απ' αυτούς τους δημοκρατίες να παρουσιαστεί στον κ. Γούναρη μ' ένα γνωστικό υπόδειγμα στο χέρι δικής του, ατομικής, εμπνευστής και έφευρεσης, σύμφωνα προς τις νεώτερες επιστημονικές αισθητικές και μεταψυχολογικές έρευνες γλωσσολόγων και αισθητικών.

ΤΕΛΕΙΩΣΑΝΕ με το καλό και οι εξέτασες των διαφόρων σχολειών κι όλα τα παιδιά χάρα σ' ένα ευεργετικότατο, δηλαδή ενγληματικό, τελευταίο διάταγμα, έφοδιαστήκανε με ένα χαρτί για την ανώτερη τάξη. Έτσι το ξεχαρβάλωμα της παιδείας που έχει αρχίσει από χρόνια, συμπληρώνεται σιγά σιγά και μεθοδικά όσο που να φτάσουμε στην ευτυχεμένη ημέρα που ο μαθητής, δίχως καμιά φοίτηση, και δίχως καμιά μελέτη, θα προμηθεύεται το χαρτί που του χρειάζεται περίπου κατά τον τρόπο των ιστορικών συχωροκαρτών του πάπα. Τώρα ριζώθηκε και ή ιδέα στο μυαλό της κοινωνίας, πως οι παλιές αξίες των δασκάλων για κανονική φοίτηση και για κάποια τέλος πάντων μάθηση είτανε απαίτηδες ανθρώπων καθυστερημένων. Το παιδί δεν πρέπει να μάθει να δουλεύει παρά μόνο να προδιδάσκεται και να δίνει διαταγές και μαθήματα καλής συμπεριφοράς στον ταλαίπωρο δάσκαλο. Όσο για το ύπουργείο, αυτό δεν ενδιαφέρεται να δοῦνε στην κοινωνία άνθρωποι γραμματισμένοι και μορφωμένοι. Αυτό ενδιαφέρεται μόνο για τους ψήφους των γονιών. Έμπρός, λοιπόν, κάτω όλοι οι περιουσιακοί και ζήτω ή αγραμματοσύνη.